

Bruksela, 24 lipca 2026 r.
(OR. en)

12205/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0214 (NLE)

IXIM 166
JAI 1041
ENFOPOL 281
CRIMORG 176
JAIEX 50
AVIATION 122
DATAPROTECT 245
COREE 6

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	24 lipca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 383 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 383 final.

Zał.: COM(2026) 383 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.7.2026 r.
COM(2026) 383 final

2026/0214 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei
o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu
zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich
wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania**

UZASADNIENIE

Niniejszy wniosek dotyczy zawarcia umowy z Republiką Korei o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania („umowa”).

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie egzekwowania prawa, w tym w zakresie wymiany informacji, jest kluczowe w przeciwdziałaniu zagrożeniom stwarzanym przez terroryzm i poważną przestępczość transgraniczną. Najnowsze sprawozdanie z oceny zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością (SOCTA) opublikowane przez Europol¹ przedstawia międzynarodowy wymiar działalności najpoważniejszych organizacji przestępczych. Ponadto w najnowszym sprawozdaniu dotyczącym sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE² podkreślono nie tylko bezpośrednie powiązania między podróżami międzynarodowymi a organizacją działalności terrorystycznej i poważnej przestępczości, lecz także znaczenie, jakie dla zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i ich wykrywania ma skuteczne wykrywanie innych poważnych przestępstw, prowadzenie postępowań przygotowawczych w ich sprawie oraz ich ściganie.

Dane dotyczące przelotu pasażera (dane PNR) to informacje dostarczane przez pasażerów, które są zbierane przez przewoźników lotniczych i przechowywane przez nich w systemach rezerwacji i systemach odpraw pasażerskich do własnych celów handlowych. Treść danych PNR różni się w zależności od informacji podanych podczas procesu rezerwacji i odprawy i może obejmować na przykład daty podróży oraz kompletną trasę podróży pasażera lub grupy pasażerów podróżujących razem, dane kontaktowe, takie jak adres i numer telefonu, informacje o płatności, numer miejsca na pokładzie i informacje o bagażu.

Zbierając i analizując dane PNR, organy mogą uzyskać istotne elementy danych umożliwiające im wykrywanie podejrzanych wzorców podróżowania i identyfikację osób, które mają powiązania z przestępcami i terrorystami, w szczególności tych, które wcześniej nie były znane organom ścigania. Przetwarzanie danych PNR stało się zatem powszechnie stosowanym narzędziem służącym organom ścigania w UE i poza jej terytorium do wykrywania terroryzmu i innych form poważnych przestępstw, takich jak czyny zabronione związane z narkotykami, handel ludźmi i wykorzystywanie seksualne dzieci, oraz do zapobiegania popełnianiu takich przestępstw. Okazało się również ważnym źródłem informacji wspierających prowadzenie postępowań przygotowawczych i sądowych w sprawach dotyczących nielegalnej działalności tego rodzaju³.

W 2010 r. UE i Republika Korei przekształciły swoje szersze stosunki w partnerstwo strategiczne opierające się na wspólnych wartościach i interesach. Podpisana w maju 2010 r.

¹ [Ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością \(SOCTA\) | Europol.](#)

² [Sprawozdanie Europolu dotyczące sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE \(TE-SAT\) | Europol.](#)

³ Zob. również Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące przeglądu dyrektywy (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania; COM(2020) 305 final (24.07.2020).

umowa ramowa między UE a Republiką Korei stanowi podstawę współpracy w głównych kwestiach politycznych i kwestiach o zasięgu globalnym. Republika Korei jest podobnie myślącym partnerem strategicznym Unii Europejskiej w walce przeciwko terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom. Na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, G-20 i innych forach wielostronnych Unia Europejska i Republika Korei ściśle ze sobą współpracują na rzecz poprawy ram bezpieczeństwa globalnego oraz zwiększenia bezpieczeństwa swoich obywateli.

17 grudnia 2021 r. Komisja przyjęła decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony w odniesieniu do przekazywania danych osobowych z UE do Republiki Korei między podmiotami handlowymi⁴, w której to decyzji stwierdzono, że Republika Korei zapewnia stopień ochrony zasadniczo odpowiadający stopniowi ochrony zagwarantowanemu w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych (RODO)⁵. W tym kontekście Komisja oceniła również warunki i zabezpieczenia, przy zastosowaniu których koreańskie organy publiczne, w tym organy ścigania, będą mogły mieć dostęp do danych będących w posiadaniu tych podmiotów. Mimo że ocena stopnia ochrony przedstawiona w ramach tej decyzji nie obejmuje przetwarzania danych PNR jako takich, dostarcza ona informacji potwierdzających, że w ramach prawnych Republiki Korei istnieją już fundamenty istotnych zabezpieczeń w zakresie ochrony danych, a zatem powinny one zapewnić również podstawę dla odpowiednich niezbędnych zabezpieczeń w umowie dotyczącej PNR, w szczególności egzekwowalnych praw osób, których dane dotyczą, środków zaskarżenia i niezależnego nadzoru.

Zgodnie z prawodawstwem Republiki Korei przewoźnicy lotniczy mają obowiązek przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) do punktu kompleksowej obsługi koreańskiej administracji celnej. Celem wspomnianego prawodawstwa jest zwiększenie bezpieczeństwa Republiki Korei dzięki uzyskaniu danych PNR przed wylotem lub przylotem pasażera, co znacznie zwiększa zdolności w zakresie wydajnej i skutecznej wcześniejszej oceny ryzyka związanego z podróżą w odniesieniu do pasażerów.

W tym kontekście Republika Korei przedstawiła również informacje zarówno na temat liczby lotów regularnych między UE i Republiką Korei (około 12 000 w 2024 r.), jak i zgodności jej prawodawstwa z normami ICAO dotyczącymi PNR.

Aby umożliwić przekazywanie danych PNR z UE do Republiki Korei w celu skutecznego zwalczania terroryzmu i innych form poważnych przestępstw międzynarodowych, konieczna jest umowa międzynarodowa, która zapewni niezbędną podstawę prawną na szczeblu UE. Przyszła umowa tego rodzaju powinna obejmować odpowiednie zabezpieczenia ochrony danych w rozumieniu art. 46 ust. 2 lit. a) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych⁶, w tym system niezależnego nadzoru. Przy opracowywaniu przyszłej umowy należy przestrzegać praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (uznanego w art. 7 Karty), prawa do ochrony danych osobowych (uznanego w art. 8 Karty) oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (uznanego w art. 47 Karty).

⁴ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/254 z dnia 17 grudnia 2021 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych przez Republikę Korei na mocy ustawy o ochronie danych osobowych (Dz.U. L 44 z 24.2.2022, s. 1).

⁵ Rozporządzenie (UE) 2016/679, Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

⁶ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

W związku z tym 15 września 2025 r. Komisja przyjęła zalecenie, w którym zaproponowała Radzie upoważnienie do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy między Unią a Republiką Korei o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania⁷. 16 grudnia 2025 r. Rada upoważniła do rozpoczęcia negocjacji i przyjęła wytyczne negocjacyjne⁸.

Celem umowy jest umożliwienie przekazywania danych PNR z Unii do Republiki Korei ze względu na fakt, że dane PNR uznano za jedno z podstawowych narzędzi w walce z terroryzmem i innymi formami poważnej przestępczości.

Negocjacje z Republiką Korei rozpoczęto 17 grudnia 2025 r. 4 czerwca 2026 r. główni negocjatorzy parałowali tekst umowy, tym samym formalnie kończąc negocjacje. We wspólnym oświadczeniu wydanym po szczycie UE–Korea, który odbył się 10 czerwca 2026 r., z zadowoleniem przyjęto zakończenie negocjacji i zobowiązano się do podjęcia wszelkich niezbędnych wysiłków w celu zapewnienia szybkiego wejścia w życie umowy.

Współprawodawcy byli informowani w trakcie całego procesu negocjacyjnego i konsultowano się z nimi na wszystkich jego etapach, w szczególności w drodze sprawozdań przedstawianych Grupie Roboczej Rady ds. Wymiany Informacji w dziedzinie WSiSW oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) Parlamentu Europejskiego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W Unii Europejskiej w 2016 r. Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej przyjęły dyrektywę (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych PNR w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania („dyrektywa w sprawie danych PNR”)⁹. W dyrektywie tej uregulowano procesy przekazywania i przetwarzania danych PNR w Unii Europejskiej oraz ustanowiono istotne gwarancje w zakresie ochrony praw podstawowych, w szczególności prawa do prywatności i ochrony danych osobowych. W czerwcu 2022 r., w wyroku w sprawie C-817/19, Trybunał Sprawiedliwości UE (TSUE) potwierdził ważność i zgodność tej dyrektywy z Kartą praw podstawowych UE i Traktatami UE¹⁰.

Jeśli chodzi o politykę zewnętrzną UE dotyczącą danych PNR, Komisja po raz pierwszy określiła jej ogólne kierunki w komunikacie z 2003 r.¹¹ w sprawie podejścia UE do przekazywania państwom trzecim danych PNR. Podejście to poddano przeglądowi

⁷ COM(2025) 490 final (15.9.2025).

⁸ Dz.U. L, 2025/2641.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132), zwana dalej „dyrektywą w sprawie danych PNR” lub „dyrektywą (UE) 2016/681”.

¹⁰ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 czerwca 2022 r., Ligue des droits humains ASBL/Conseil des ministres, C-817/19, EU:C:2022:491. Wyrok dotyczył wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez belgijski trybunał konstytucyjny (Cour Constitutionnelle).

¹¹ COM(2003) 826 final (16.12.2003).

w kolejnym komunikacie, przyjętym w 2010 r.¹². Obecnie obowiązują trzy umowy międzynarodowe regulujące przekazywanie i przetwarzanie danych PNR, zawarte między UE a następującymi państwami trzecimi: Australią¹³, Stanami Zjednoczonymi¹⁴ (2012 r.) i Zjednoczonym Królestwem¹⁵ (2020 r.). Po negocjacjach w następstwie opinii 1/15 TSUE z dnia 26 lipca 2017 r.¹⁶ w dniu 4 października 2024 r. podpisano nową umowę dotyczącą danych PNR, z Kanadą¹⁷. Kolejne umowy dotyczące danych PNR podpisano następnie z Norwegią (2025 r.)¹⁸, Islandią (2025 r.)¹⁹ i Szwajcarią (2026 r.)²⁰.

Na poziomie międzynarodowym coraz więcej państw trzecich rozwija swoje zdolności w zakresie gromadzenia danych PNR od przewoźników lotniczych. Tendencję tę wzmocniły rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (z 2017 i 2019 r.), zobowiązujące wszystkie państwa do rozwijania zdolności do gromadzenia i wykorzystywania danych PNR²¹, na podstawie których Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) przyjęła w 2020 r. normy i zalecane metody postępowania w zakresie PNR (SARP) w drodze poprawki 28 do załącznika 9 do konwencji chicagowskiej, która zaczęła obowiązywać w lutym 2021 r.²².

Zgodnie ze stanowiskiem Unii określonym decyzją Rady (UE) 2021/121 normy i zalecane metody postępowania ICAO dotyczące danych PNR zostały przyjęte z zadowoleniem, ponieważ ustanawiają one ambitne zabezpieczenia w zakresie ochrony danych, a tym samym umożliwiają poczynienie znacznych postępów na szczeblu międzynarodowym. W tej decyzji Rady nałożono jednak na państwa członkowskie wymóg zgłaszania różnic, ponieważ stwierdzono, że wymogi wynikające z prawa Unii (w tym z odpowiedniego orzecznictwa) są *bardziej rygorystyczne* niż niektóre normy ICAO oraz że przekazywanie danych z UE do państw trzecich wymaga podstawy prawnej ustanawiającej jasne i precyzyjne zasady i zabezpieczenia w odniesieniu do wykorzystywania danych PNR przez właściwe organy państwa trzeciego²³.

W tym kontekście negocjowanie i zawarcie przedmiotowej umowy stanowi część szerszych wysiłków Komisji na rzecz stosowania spójnego i skutecznego podejścia do przekazywania danych PNR państwom trzecim, jak zapowiedziano w strategii w zakresie unii bezpieczeństwa na lata 2020–2025²⁴, w oparciu o normy i zalecane metody postępowania

¹² COM(2010) 492 final (21.09.2010).

¹³ Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 4.

¹⁴ Dz.U. L 215 z 11.8.2012, s. 5.

¹⁵ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 710.

¹⁶ EU:C:2017:592.

¹⁷ Dz.U. L, 2024/2891.

¹⁸ Upoważnienie do podpisania decyzją Rady z dnia 22 września 2025 r., Dz.U. L, 2025/1964.

¹⁹ Upoważnienie do podpisania decyzją Rady z dnia 22 września 2025 r., Dz.U. L, 2025/1965.

²⁰ Upoważnienie do podpisania decyzją Rady z dnia 23 lutego 2026 r., Dz.U. L, 2026/643.

²¹ Rezolucja RB ONZ nr 2396 (2017): „Rada Bezpieczeństwa ONZ: [...] 12. postanawia, że państwa członkowskie mają rozwijać zdolność gromadzenia, przetwarzania i analizowania – na potrzeby norm i zalecanych metod postępowania ICAO – danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR), a także zapewniać, aby dane PNR były dostępne dla wszystkich właściwych organów krajowych i przez nie wykorzystywane, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności, na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i związanym z nimi podróżom, ich wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie [...]”. Zob. również rezolucja RB ONZ nr 2482 (2019).

²² Rozdział 9 sekcja D załącznika 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.

²³ Dz.U. L 37 z 3.2.2021, s. 6.

²⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa,

ICAO dotyczące danych PNR oraz zgodnie z prawem i orzecnictwem Unii. O takie podejście zwróciła się również Rada w swoich konkluzjach z czerwca 2021 r.²⁵.

W związku z tym Komisja stara się również uwzględnić apel przewoźników lotniczych o zapewnienie większej jasności prawa i przewidywalności w odniesieniu do przekazywania państwom trzecim danych PNR.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Proceduralna podstawa prawna

Zgodnie z art. 218 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), jeśli umowa dotyczy kwestii nieobjętych wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB), Komisja przedkłada wniosek Radzie. Rada przyjmuje decyzję w sprawie zawarcia umowy.

Zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE, jeżeli umowa nie dotyczy wyłącznie WPZiB, Rada może podjąć decyzję w sprawie zawarcia umowy wyłącznie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego (art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE) lub po konsultacji z nim (art. 218 ust. 6 lit. b) TFUE).

Biorąc pod uwagę materialną podstawę prawną, Rada może przyjąć decyzję w sprawie zawarcia umowy pod warunkiem otrzymania zgody Parlamentu Europejskiego.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną planowanej decyzji w sprawie zawarcia umowy jest art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) TFUE.

• Materialna podstawa prawna

Wniosek ma dwa główne cele i dwie części: pierwszy cel dotyczy konieczności zapewnienia bezpieczeństwa publicznego za pomocą przekazywania danych PNR do Republiki Korei, a drugi – ochrony prywatności oraz innych podstawowych praw i wolności osób fizycznych. Materialną podstawą prawną są zatem art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Proporcjonalność

Określone powyżej cele Unii związane z niniejszym wnioskiem można osiągnąć jedynie przez ustanowienie ważnej podstawy prawnej na poziomie Unii w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony praw podstawowych przy przekazywaniu danych osobowych z Unii. Postanowienia umowy ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia jej głównych celów i zapewniają sprawiedliwą równowagę między uzasadnionym celem utrzymania bezpieczeństwa publicznego a prawem każdej osoby do korzystania z prawa do ochrony swoich danych osobowych i poszanowania życia prywatnego.

COM(2020) 605 final (24.7.2020): „[...] w ramach działań w perspektywie średniookresowej Komisja rozpocznie przegląd obecnego podejścia do przekazywania danych PNR do państw trzecich”.

²⁵ Konkluzje Rady z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) państwom trzecim, w szczególności Australii i Stanom Zjednoczonym, do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, dokument Rady 9605/21 z dnia 8 czerwca 2021 r.: „Wzywa Komisję, aby stosowała spójne i skuteczne podejście w odniesieniu do przekazywania danych PNR państwom trzecim do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, w oparciu o opracowane przez ICAO normy i zalecane metody postępowania i zgodnie z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy prawa Unii”.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady przedkłada się zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE, który przewiduje przyjęcie przez Radę decyzji w sprawie zawarcia umowy. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

Odpowiednie zabezpieczenia wymagane w kontekście konkretnych operacji przetwarzania danych PNR otrzymywanych przez Republikę Korei od przewoźników lotniczych w ramach obsługiwanych przez nich lotów między Unią a Republiką Korei muszą zostać ustanowione w oparciu o ważną podstawę prawną w ramach prawa UE. Przedmiotowa umowa stanowi taką podstawę prawną umożliwiającą przekazywanie danych PNR.

- **Prawa podstawowe**

Wymiana danych PNR i ich przetwarzanie przez organy państwa trzeciego stanowią ingerencję w podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych. Ingerencja taka jest jednak uzasadniona również dlatego, że umowa służy uzasadnionym celom, tj. zapobieganiu poważnej przestępczości i terroryzmowi, ich wykrywaniu, prowadzeniu postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ściganiu. Umowa zawiera odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony przekazywanych i przetwarzanych danych osobowych, zgodnie z prawem UE, w szczególności z art. 7, 8, 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

4. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Umowa, w pełnej zgodności z Kartą praw podstawowych UE, odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE i wytycznymi negocjacyjnymi, zapewnia podstawę prawną, warunki i zabezpieczenia dotyczące przekazywania Republice Korei danych PNR otrzymanych od przewoźników lotniczych z Unii i przetwarzania przez nią tych danych.

W art. 1 określono zakres i cele umowy.

W art. 2 umowy zawarto kluczowe definicje, między innymi „koreańskiego właściwego organu” jako wyznaczonego właściwego organu odpowiedzialnego za przetwarzanie danych PNR oraz terminów „poważne przestępstwo” i „terroryzm”, zgodnie ze sposobem, w jaki pojęcia te zostały zdefiniowane w innych odpowiednich instrumentach prawa UE.

W art. 3 uregulowano metodę i częstotliwość przekazywania danych PNR przez linie lotnicze do koreańskiego właściwego organu w celu zapewnienia, aby przekazywanie danych PNR ograniczało się do niezbędnego minimum i było proporcjonalne do celu określonego w umowie.

W art. 4 w sposób wyczerpujący ograniczono cele, w jakich może się odbywać wszelkie przetwarzanie danych PNR objęte umową: zapobieganie przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywanie, prowadzenie postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ściganie.

W art. 5 określono trzy szczegółowe sposoby przetwarzania danych PNR otrzymanych przez koreański właściwy organ na podstawie umowy.

W art. 6 przewidziano dodatkowe zabezpieczenia dotyczące przeprowadzania „oceny w czasie rzeczywistym” i ograniczono zautomatyzowane przetwarzanie danych PNR.

W art. 7 przewidziano zakaz przetwarzania szczególnych kategorii danych PNR zgodnie z definicją tego pojęcia ustaloną w unijnym dorobku prawnym w zakresie ochrony danych.

W art. 8 przewidziano wysoki poziom bezpieczeństwa danych PNR otrzymanych na podstawie umowy i zapewniono zgłaszanie naruszeń bezpieczeństwa danych do wyznaczonego koreańskiego organu nadzorczego.

W art. 9 przewidziano prowadzenie rejestrów i dokumentacji wszystkich przypadków przetwarzania danych PNR.

W art. 10 określono ograniczenie okresu zatrzymywania danych do maksymalnie pięciu lat, połączone z wymogiem usunięcia danych po dacie odlotu pasażerów, chyba że ocena ryzyka wykaże, że istnieje powiązanie oparte na obiektywnych elementach, z których można wywnioskować, że dane PNR mogą skutecznie przyczynić się do osiągnięcia celów umowy; ponadto zawarto w nim wymóg dokonywania przez Republikę Korei przeglądu swojej oceny co dwa lata i powiadamiania Unii o wynikach tej oceny.

W art. 11 zobowiązano koreański właściwy organ do depersonalizowania danych PNR najpóźniej po sześciu miesiącach.

W art. 12 określono zasady i warunki ujawniania danych PNR w Republice Korei, np. przez ograniczenie takiego ujawniania wyłącznie do przypadków ujawniania danych organom pełniącym funkcje związane z celami umowy oraz przez wymóg uprzedniego zatwierdzenia takiego ujawnienia przez organ sądowy lub inny niezależny organ.

W art. 13 określono zasady i warunki ujawniania danych PNR poza Republiką Korei i UE, np. przez ograniczenie takiego ujawniania wyłącznie do przypadków ujawniania danych państwom trzecim, z którymi UE zawarła porównywalną umowę lub w odniesieniu do których UE przyjęła decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony, oraz przez wymóg uprzedniego zatwierdzenia takiego ujawnienia przez organ sądowy lub inny niezależny organ.

W art. 14 przewidziano wsparcie współpracy policyjnej i sądowej poprzez wymianę danych PNR lub wyników ich przetwarzania między koreańskim właściwym organem a jednostkami do spraw informacji o pasażerach (JIP) państw członkowskich Unii, a także między, z jednej strony, koreańskim właściwym organem, a z drugiej strony, Europolem i Eurojustem, w ramach ich odpowiednich kompetencji.

W art. 15 zobowiązano Republikę Korei do wyznaczenia organu odpowiedzialnego za nadzór nad przetwarzaniem danych PNR w Korei.

W art. 16 uwzględniono obowiązki w zakresie przejrzystości i informowania, w tym wymóg powiadamiania osób fizycznych o ujawnieniu ich danych PNR.

Art. 17 stanowi, że osoby fizyczne mogą uzyskać dostęp (wyłącznie) do własnych danych PNR.

Art. 18 stanowi, że należy zagwarantować osobom fizycznym prawo do korekty, dochodzenia roszczeń i informacji.

Art. 19 stanowi, że należy umożliwić osobom fizycznym korzystanie ze skutecznych administracyjnych i sądowych środków zaskarżenia.

Art. 20 nakłada na Republikę Korei obowiązek przekazywania Unii odpowiednich informacji o organach zaangażowanych w przetwarzanie danych PNR, a na Unię – obowiązek podawania takich informacji do wiadomości publicznej.

W art. 21 określono warunki wejścia w życie umowy.

W art. 22 przewidziano mechanizm rozstrzygania sporów i mechanizm zawieszający.

W art. 23 przewidziano możliwość rozwiązania umowy przez każdą ze stron w dowolnym momencie.

W art. 24 przewidziano wprowadzanie zmian do umowy.

W art. 25 przewidziano konsultacje i ocenę wdrażania umowy.

W art. 24 zawarto klauzulę dotyczącą terytorialnego zakresu stosowania umowy.

- **Tekst Umowy i powiadomienia**

Tekst umowy przedkłada się Radzie wraz z niniejszym wnioskiem.

Zgodnie z Traktatami dokonanie w imieniu Unii powiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 2 umowy, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się umową, należy do Komisji.

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei
o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu
zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich
wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) w związku z jego art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady [XXX] z dnia [...] r.¹ Umowa między Unią Europejską a Republiką Korei o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania („Umowa”) została podpisana w dniu [...], z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Umowa umożliwia przekazywanie Republice Korei danych PNR przez przewoźników lotniczych z Unii przy pełnym poszanowaniu praw przewidzianych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego uznanego w art. 7 Karty oraz prawa do ochrony danych osobowych uznanego w art. 8 Karty. Umowa zawiera w szczególności odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony danych osobowych przekazywanych na jej podstawie.
- (3) Umowa wspiera współpracę policyjną i sądową między właściwymi organami Republiki Korei a właściwymi organami państw członkowskich Unii oraz Eurojustem w celu przyczynienia się do walki z terroryzmem i poważną przestępczością.
- (4) Umowa powinna umożliwić przekazywanie danych PNR z Unii do Republiki Korei ze względu na fakt, że dane PNR uznano za jedno z podstawowych narzędzi w walce z terroryzmem i innymi formami poważnej przestępczości.
- (5) Zawarcie niniejszej Umowy stanowi część szerszych wysiłków Komisji na rzecz stosowania spójnego i skutecznego podejścia do przekazywania danych PNR państwom trzecim, jak zapowiedziano w strategii w zakresie unii bezpieczeństwa na

¹ [Dz.U. ...].

lata 2020–2025², w oparciu o normy i zalecane metody postępowania (SARP) Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego dotyczące danych PNR oraz zgodnie z prawem i orzecznictwem Unii. O takie podejście zwróciła się również Rada w swoich konkluzjach z czerwca 2021 r.³.

- (6) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.] ALBO [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła [, pismem z dnia...,] o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.].
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (8) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię [xxx] dnia [xx.xx.xxxx].
- (9) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się Umowę między Unią Europejską a Republiką Korei o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania⁴.

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa, COM(2020) 605 final (24.7.2020): „[...] w ramach działań w perspektywie średniookresowej Komisja rozpocznie przegląd obecnego podejścia do przekazywania danych PNR do państw trzecich”.

³ Konkluzje Rady z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) państwom trzecim, w szczególności Australii i Stanom Zjednoczonym, do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, dokument Rady 9605/21 z dnia 8 czerwca 2021 r.: „Wzywa Komisję, aby stosowała spójne i skuteczne podejście w odniesieniu do przekazywania danych PNR państwom trzecim do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, w oparciu o opracowane przez ICAO normy i zalecane metody postępowania i zgodnie z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy prawa Unii”.

⁴ Tekst Umowy opublikowano w [Dz.U...].

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia⁵.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący/Przewodnicząca*

⁵ Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.